

for hvert år anledning til betydelige ekstraudgifter for dansk landbrug og det danske samfund.

Hertil kommer, at flyvehavrekerner kan spredes på mange måder, f.eks. med vind, vand og fugle, ved korntransporter og husdyr samt via høstmaskiner, halmpressere, emballeringsredskaber og jordredskaber.

Bekæmpelse af flyvehavre har siden 1956 været lovreguleret, seneste ved lov nr. 298 af 24. april 1996 om flyvehavre.

I dette lovforslag foreslås det at ophæve den gældende lov om flyvehavre, jf. § 20, stk. 2, nr. 1. Principperne i den gældende lov vedrørende forebyggelse og bekæmpelse af flyvehavre videreføres i en bekendtgørelse, som vil blive udstedt i medfør af dette lovforslag. Der er således alene med hensyn til flyvehavre tale om en lovteknisk modernisering ud fra princippet om, at generelle regler om dyrkning af landbrugsjorder samles i en hovedlov med detaljbestemmelserne fastsat i bekendtgørelser.

Der vil således som hidtil blive stillet krav om, at ejere eller brugere af såvel dyrkede som udyrkede arealer har pligt til at holde arealerne fri for flyvehavreplanter. Pligten omfatter såvel privat ejede som offentligt ejede arealer. Rengøring af maskiner eller redskaber, der har været anvendt på en ejendom med forekomst af flyvehavre, vil også fremover være et krav. Der vil ligeledes blive fastsat regler om skriftlig orientering om forekomst af flyvehavre på jordbrugsarealer i forbindelse med salg, bortforpagtning, udlejning eller anden overdragelse af disse arealer.

Fødevarerministeren vil som hidtil kunne meddele de forbud og påbud om gennemførelse af foranstaltninger, der er nødvendige for overholdelse af regler om bekæmpelse m.v. af flyvehavre, jf. den foreslåede § 14. Ligeledes vil ministeren om nødvendigt for ejerens eller brugerens regning uden retskendelse og mod behørig legitimation kunne gennemføre tvangsmæssig bekæmpelse eller forebyggelse af udbredelse af flyvehavre, såfremt ejeren eller brugeren af et areal ikke efterkommer et påbud herom, jf. den foreslåede stk. 3 og den foreslåede § 13.

Fødevarerministeren har efter den eksisterende lov om flyvehavre adgang til arealer og fører tilsyn og kontrol, dels stikprøvemæssigt og dels efter anmeldelse. Opgavens omfang er afhængigt af årets klimatiske forhold m.v. Der modtages ca. 100 nye anmeldelser om året. Inklusiv opfølgning af kontrollen foretages årligt mellem 300 og 400 kontrolbesøg.

I medfør af den eksisterende lov sanktioneres overtrædelser med bøde. I bødeudmålingen indgår overtrædelsens omfang samt de sparede omkostninger ved

den sparede bekæmpelse, herunder lugning og sprøjtning. Bødeudmålingen er baseret på retspraksis.

Kæmpebjørneklo

Med de foreslåede bestemmelser kan fødevarerministeren også give amtsrådet og kommunalbestyrelsen mulighed for at bekæmpe kæmpebjørneklo mere effektivt.

Flere amtsråd og kommunalbestyrelser har i dag iværksat en bekæmpelse, fordi planten er til skade for naturen ved at brede sig og fortrænge de naturligt hjemmehørende plantearter. Bekæmpelsen sker i dag udelukkende på frivillig basis, hvilket betyder, at myndigheden i visse tilfælde ikke kan gennemføre en effektiv bekæmpelse, fordi ikke alle lodsejere ønsker at medvirke. Frø fra kæmpebjørneklo fra de pågældende ejendomme vil fortsat sprede sig til naboejendommene, således at bekæmpelsen må fortsætte for at holde planten i ave. Specielt langs vandløb foregår en omfattende og hurtigt spredning af frø, der flyder med strømmen, hvilket giver store omkostninger til bekæmpelsen.

På denne baggrund foreslås, at amtsrådet og kommunalbestyrelsen får beføjelse til at bekæmpe planten også de steder, hvor man ikke kan få en frivillig aftale i stand med lodsejeren. Det vil sige, at myndigheden skal have mulighed for at påbyde bekæmpelse af planten, jf. § 14, hvis myndigheden ikke kan opnå en frivillig aftale, og i tilfælde af, at påbudet ikke efterkommes, da mod behørig legitimation, jf. § 13, at bekæmpe planten. I modsætning til hvad der gælder for flyvehavre, vil bekæmpelse af kæmpebjørneklo ikke kunne foretages for ejerens eller brugerens regning.

Det vil være en forudsætning for brug af beføjelsen, at amtsrådet eller kommunalbestyrelsen har vedtaget og offentliggjort en indsatsplan, jf. § 12, til bekæmpelse af planten og iværksætter en bekæmpelse i hele indsatsområdet. Planen kan omfatte hele amtet eller kommunen eller kan afgrænses til en del af arealet, for eksempel til et vandløbsopland, og kan omhandle alle arealer omfattet af loven. Indsatsplanen skal desuden beskrive tidspunkterne for bekæmpelsen, og hvordan amtsrådet eller kommunalbestyrelsen vil benytte beføjelsen efter denne lov. Påbud om bekæmpelse vil skulle gives individuelt og skriftligt. Hvis en myndighed skal foretage bekæmpelse på privat ejendom, skal lodsejeren have et passende varsel ved individuel skriftlig henvendelse. Det vil ligeledes være en forudsætning, at der tages størst muligt hensyn til driften af ejendommen. Det vil blive fastsat i bekendtgørelsen, at private lodsejere ikke kan pålægges særlige bekæm-